

ENTC Dairy Solutions Sp. z o.o.
ul. Paderewskiego 19,
14-400 Pastęk

Urząd Miejski
w Pasteku

12158/24/DP

Wpłynęło dn. 12-12-2024

Przyjęto przez: Magdalena Strzelecka

2023/1742

Pastęk, dnia 11.12.2024 r.

P. K. Dym

BGK

*p. sekretarz
p. mecenas*

[Signature]

Burmistrz Pastęka
Plac Świętego Wojciecha 5
14-400 Pastęk

dotyczy: BGK.6220.17.2023.KL - postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie biometanowni o ekwiwalentnej mocy elektrycznej do 2,5 MW na działce 54/2 w miejscowości Pastęk.

Szanowni Państwo

Przekazujemy negatywne opinie w podobnym do toczącego się w naszym mieście postępowania BGK.6220.17.2023.KL mającym miejsce w gminie Małdyty pn."Budowa biometanowni i budynków inwentarskich do hodowli krów mlecznych w miejscowości Kadzie" wydane przez:

Marszałka Województwa Warmińsko – Mazurskiego

Oraz

Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie

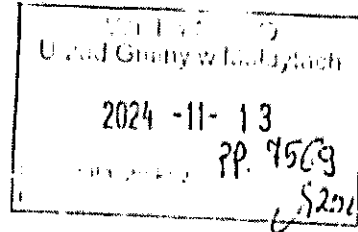
ENTC DAIRY SOLUTIONS
Sp. z o.o.

14 - 400 Pastęk, ul. I. Paderewskiego 19
tel. / fax (89) 650 53 01
NIP 578-311-07-75 REGON 281425115

Z poważaniem
Jacek Kozikowski
CZŁONEK ZARZĄDU

[Signature]

Urząd Marszałkowski Województwa Warmińsko-
Mazurskiego
10-562 Olsztyn
Emilii Plater 1
NIP: 7392965551
REGON: 510750309
Telefon: +48 89 521 90 00
OŚ-PŚ.7220.12.2024

Olsztyn, 2024-11-13

GKMR

13.11.2024

Wójt Gminy Maldyty

Pismo

OPINIA

OŚ-PŚ.7220.12.2024

W załączeniu przekazuję opinię Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 13.11.2024 r., znak: OŚ-PŚ.7220.12.2024.

Załączniki:

1. Opinia negatywna.pdf

Dokument został podpisany, aby go zweryfikować należy użyć
oprogramowania do weryfikacji podpisu
Data złożenia podpisu: 2024-11-13T12:11:29Z
Podpis elektroniczny

**MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO**

Olsztyn, dnia 13.11.2024 r.

OŚ-PŚ.7220.12.2024

OPINIA

Na podstawie art. 77 ust. 1 pkt 3, ust. 6 i ust. 7 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r., poz. 1112 tj.) oraz § 2 ust. 1 pkt 47 i pkt 51 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 ze zm.)

opiniuję negatywnie

realizację planowanego przedsięwzięcia pn. „Budowa biometanowni i zespołu budynków inwentarskich do hodowli krów mlecznych w miejscowości Kadzie”, gmina Małdyty.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 14.08.2024 r., znak: GKMIr.6220.02.2024 Wójt Gminy Małdyty, na podstawie art. 77 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r., poz. 1112 tj.), zwrócił się do tut. Organu o wydanie opinii w sprawie realizacji planowanego przedsięwzięcia pn. „Budowa biometanowni i zespołu budynków inwentarskich do hodowli krów mlecznych w miejscowości Kadzie”, gmina Małdyty. Jednocześnie w ww. piśmie Wójt poinformował, że teren na którym planowana jest realizacja przedsięwzięcia nie jest objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Do pisma załączono m.in. Raport o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia pn. „Budowa biometanowni i zespołu budynków inwentarskich do hodowli krów mlecznych w miejscowości Kadzie”, zwany dalej raportem o oś, w którym uwzględniono wpływ projektowanej inwestycji na środowisko oraz zdrowie i życie ludzi.

Ze względu na skomplikowany charakter sprawy tut. Organ zawiadomieniami z dnia 19.09.2024 oraz 17.10.2024 r. informował o niezalatwieniu sprawy w terminie oraz wyznaczał nowy termin jej zalatwienia.

Pismem z dnia 4.10.2024 r., znak: GKMIr.6220.02.2024 Wójt Gminy Małdyty przesłał do tut. Organu uwagi i skargi uczestników postępowania administracyjnego.

Ponadto w dniu 24.10.2024 r. wpłynęło pismo Komitetu Protestacyjnego „Okolca bez odorów” z prośbą o wnikliwe przeanalizowanie i uznanie planów realizacji inwestycji za niemożliwe, w którym zawarte zostały argumenty za powyższym.

Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 47 i pkt 51 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 ze zm.) przedmiotowa inwestycja zalicza się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Dla przedmiotowego

przedsięwzięcia zgodnie z art. 59 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, zwanej dalej ustawą ooś, przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko oraz sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko jest obowiązkowe.

W ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, zgodnie z art. 61 ust. 1 pkt 1 ustawy ooś organ wydający decyzję przeprowadza ocenę oddziaływania na środowisko, po zasięgnięciu opinii właściwych organów.

Zgodnie z art. 77 ust. 1 pkt 3 ustawy ooś, jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji zasięga opinii organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2024 r., poz. 54 ze zm.), zwanej dalej ustawą p.o.ś., jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy.

Zgodnie z art. 201 ustawy p.o.ś. w związku z § 1 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów Instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014 r. poz. 1169), a także ust. 5 pkt 3 lit. c załącznika do ww. rozporządzenia, dla ww. instalacji wymagane jest uzyskanie pozwolenia zintegrowanego.

Zgodnie z art. 378 ust. 2a pkt 2 ustawy p.o.ś., marszałek województwa jest właściwy w sprawach przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy ooś.

Planowane przedsięwzięcie będzie polegało na budowie biometanowni o mocy elektrycznej zainstalowanej do około 5,0 MW, mocy cieplnej zainstalowanej do około 6,25 MW i strumieniu biometanu do 3200 Nm³/h oraz budowie zespołu budynków inwentarskich do hodowli krów mlecznych wraz z odchowem jałówek, cieląt i byków o maksymalnej możliwej obsadzie 9541 szt. (6889,98 DJP). Przedsięwzięcie będzie realizowane na działce nr 52, obręb Kadzie, gm. Małdyty. Łączna powierzchnia działki wynosi 69,9900 ha. W ramach realizacji przedsięwzięcia przekształceniu ulegnie ok. 26,1641 ha.

W ramach planowanego przedsięwzięcia przewiduje się realizację następujących obiektów:

1. Biometanownia

Etap I:

- fermentatory nr 1, 2, 3 i 4,
- dofermentory nr 1, i 2,
- zbiorniki końcowe nr 1, 2, 3, 4,
- zbiorniki wstępne nr 1, 2, 3,
- zbiornik wstępny na odcieki pofermentu
- szachty instalacyjne nr 1, 2, 3,
- szachty pod pompy nr 1 i 2 pomiędzy zbiornikami wstępnymi,
- budynek sterowni,
- silosy na kłuszonkę nr 1 i 2,
- komora silosu z zadaszaniem,
- budynek socjalny z halą magazynową,
- zbiornik przeciwpożarowy z płytą fundamentową,
- obiekty przeznaczone pod biometanownię,

- płyty fundamentowe pod urządzenia technologiczne,
- zespół dróg, placów i chodników.

Etap II:

- fermentatory nr 5, 6, 7, 8,
- dofermentory nr 3 i 4,
- zbiorniki końcowe nr 5, 6, 7,
- szachty instalacyjne nr 3, 4, 5,
- silosy na kiszonkę nr 3, 4, 5,
- obiekty przeznaczone pod biometanownię,
- płyty fundamentowe pod urządzenia technologiczne,
- zespół dróg, placów i chodników.

Etap III:

- hala sterylizacji,
- zbiornik buforowy do schładzania pary,
- szacht pod pompę nr 3,

Etap IV:

- hala na urządzenia do wytwarzania wody z pofermentu.

2. Zespół budynków inwentarskich:

- cielętnik do 21 dni,
- cielętnik od 21 dni do 3 miesięcy,
- cielętnik od 3 miesięcy do 6/7 miesięcy,
- bukaciarnia od 6 do 22 miesięcy,
- bukaciarnia od 12 do 22 miesięcy
- jałownik od 7 miesięcy do cielnych,
- jałownik dla jałówek wysokocielnych i krów zasuszonych,
- obora dla krów mlecznych,
- porodówka
- udojnia,
- drogi wewnętrzne, place manewrowe, parkingi dla środków transportu (osobowe, ciężarowe, ciągnikowe).

W biometanowni będzie prowadzona produkcja biogazu w wyniku beztlenowej, mokrej fermentacji metanowej surowców rolniczych, odpadów oraz produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego. Proces będzie prowadzony w temperaturze z przedziału 37°C - 43°C lub 50°C - 54°C (fermentacja mezofilna lub termofilna).

Substraty stałe magazynowane będą w miejscu składowania substratu stałego, tj. silosach magazynowych. Dozowanie substratów stałych do komory fermentacyjnej będzie prowadzone automatycznie i sterowane komputerowo. Substraty płynne będą przyjmowane do zbiorników wstępnych. Przepompowywanie zawartości zbiorników wstępnych do zbiorników fermentacyjnych będzie odbywało się za pośrednictwem pomp ślimakowych sterowanych automatycznie poprzez system. Zbiorniki fermentacyjne będą wyposażone w system mieszania składający się z mieszadeł poziomych. Mieszadła będą sterowane automatycznie za pomocą systemu sterowania znajdującego się w szachcie instalacyjnym.

Zabezpieczeniem przed nadmierną produkcją biogazu będzie zawór bezpieczeństwa - system awaryjnego upustu biogazu. W zbiorniku fermentacji pierwotnej będzie utrzymywana temperatura wynosząca od 40°C do 55°C, w zależności od aktualnych potrzeb. Ciepło potrzebne do podtrzymania procesu będzie pochodziło z chłodzenia pracującego zespołu kogeneracyjnego, odzysku ciepła z urządzeń biometanowni oraz dodatkowo zainstalowanego

kotła grzewczego i będzie rozprowadzane w zbiornikach za pomocą węzowniczek zainstalowanych na ścianach wewnętrznych. Temperatura prowadzonych procesów będzie kontrolowana za pomocą czujnika temperatury umieszczonego wewnątrz zbiornika. Masa fermentacyjna będzie przepompowywana do zbiornika fermentacji wtórnej (dofermentora) za pomocą samozasysających wysokowydajnych pomp, zainstalowanych w szachcie instalacyjnym.

Biogaz będzie powstawał w sposób naturalny w wyniku rozkładu odpadów organicznych lub surowców odnawialnych w przykrytych gazoszczelną membraną komorach fermentacji pierwotnej oraz wtórnej. W zbiornikach fermentacyjnych będzie powstawało 100% całego biogazu wytwarzanego w instalacji (80% w fermentorach, 20% w dofermentorach). Proces fermentacji będzie odbywał się w sposób płynny. Średni czas pobytu substratu w układzie to około 42 dni.

Substraty po przejściu przez zbiorniki fermentacyjne tracą swoją zdolność do fermentacji, ustabilizują się. Spowoduje to, iż będą miały mniej intensywny zapach (redukcja zapachu o około 90%), nie będą wykazywały skłonności do gnicia i będą doskonałym nawozem do stosowania w uprawach polowych (np. pod uprawę roślin wykorzystywanych jako źródło biomasy do biogazowni). Zbiorniki końcowe będą służyły do przechowywania nawozu.

W planowanej biometanowni będą znajdowały się węzły produkcji biometanu i bio-CO₂ z części wytworzonego biogazu. Wyprodukowany z biogazu rolniczego biometan będzie dostarczany do sieci gazowej lub skraplany (bio-LNG). Wytwarzany bio-CO₂ opcjonalnie może także podlegać skraplaniu do produktu handlowego lub być wypuszczany do atmosfery jako tzw. OFF-gaz.

W ramach analizowanego przedsięwzięcia jest także planowana budowa zespołu budynków inwentarskich do hodowli krów mlecznych wraz z odchowem jałówek, cieląt i byków o maksymalnej możliwej obsadzie 9541 szt. (6889,98 DJP). Przeważający system utrzymania zwierząt planowany jest w systemie bezściółowym – krowy mleczne oraz jałówki i byki powyżej 7 miesięcy życia. Wszystkie cielęta oraz zwierzęta w okresie okołoporodowym przewidziane są do utrzymania w systemie głębokiej ściółki.

Dojenie odbywać się będzie na robotach udojowych. W tym celu zostaną wydzielone odrębne strefy dla głównej grupy produkcyjnej, krowy leczone oraz krowy do kilku dni po wycieleniu.

Cała infrastruktura farmy mlecznej w dużym stopniu połączona będzie technologicznie z instalacją biogazowni, która będzie realizowana w ramach tego samego przedsięwzięcia. Gnojowica i obornik powstające na terenie zespołu budynków inwentarskich w 100% zostaną wykorzystane do produkcji biogazu.

Wentylacja budynków, w których utrzymywane będzie bydło opierana będzie się na naturalnej wymianie powietrza bez konieczności montażu mechanicznych wentylatorów. Zaplanowano wentylację grawitacyjną polegającą na napływie świeżego powietrza poprzez regulowane otwory (kurtyny) boczne, a wyrzut zużytego powietrza następować będzie otworem konstrukcyjnym pomiędzy płaszczyzną połaci dachu a świetlikiem dachowym. Budynki inwentarskie nie będą ogrzewane.

Z informacji przedstawionych w raporcie wynika, że funkcjonowanie zakładu będzie wiązało się z emisją zanieczyszczeń do powietrza z zespołu urządzeń do magazynowania i dozowania substratów, pochodni gazowych, modułów kogeneracyjnych i kotłów na biogaz, budynków inwentarskich przeznaczonych do hodowli zwierząt, płyty obornikowej, silosów magazynowych kłuszonek, a także emisją w związku z ruchem komunikacyjnym pojazdów ciężarowych i osobowych oraz sprzętu samojezdnego. Źródłami emisji hałasu na etapie eksploatacji zakładu będą: źródła hałasu typu budynek - zbiorniki fermentacyjne, hala pasteryzacji/sterylizacji, budynek sterowni, budynek do wytrącania wody z pofermentu,

kontenery modułów kogeneracyjnych; wyloty spalin silników gazowych modułów kogeneracyjnych, pochodnie gazowe, zespół urządzeń technologicznych węzłów produkcji bio-LNG i bio-CO₂; ruch komunikacyjny pojazdów ciężarowych i osobowych oraz sprzętu samojezdnego.

Woda na potrzeby pojenia zwierząt, na cele technologiczne i utrzymania czystości oraz na potrzeby bytowe zatrudnionych pracowników będzie czerpana z gminnej sieci wodociągowej bądź z własnego ujęcia.

Na terenie zakładu będą powstawały ścieki przemysłowe w postaci odcieków z silosów magazynowych, wycieków z rozładunku substratów, mycia pojazdów i naczeń. Będą one zbierane systemami kanalizacyjnymi i odprowadzane docelowo do procesu jako substrat ciekły. Nie przewiduje się powstawania ścieków przemysłowych, które byłyby odprowadzane na zewnątrz poza zakład. Pochodzące z powierzchni czystych (dachy, obiekty technologiczne) wody opadowe i roztopowe będą odprowadzane na tereny zielone przylegające do tych budynków. Wody opadowe i roztopowe pochodzące z powierzchni utwardzonych będą zbierane w szczelny system kanalizacyjny, oczyszczane w separatorze substancji ropopochodnych, a następnie odprowadzane do projektowanych zbiorników wód opadowych, podlewania zieleni oraz ewentualnie rozcieńczania substratów.

Eksploatacja instalacji będzie wiązała się z powstawaniem odpadów. W raporcie przedstawione zostały szacunkowe ilości i rodzaje odpadów, które mogą powstać podczas funkcjonowania instalacji. Będą one magazynowane na terenie zakładu w wyznaczonych miejscach oraz w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami w tym zakresie. Odpady będą zbierane selektywnie, po czym zostaną przekazane firmom posiadającym stosowne zezwolenia.

Po analizie merytorycznej przedłożonego raportu oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia stwierdzono, że zawarte w nim informacje nie przedstawiają w sposób dostateczny wszystkich zagadnień istotnych dla określenia faktycznego wpływu przedmiotowej inwestycji, w szczególności na środowisko i zdrowie ludzi, na etapie eksploatacji planowanej instalacji.

Mając na uwadze poniższe nieprawidłowości i braki w raporcie oś tuż. Organ negatywnie opiniuje realizację planowanego przedsięwzięcia pn. „Budowa biometanowni i zespołu budynków inwentarskich do hodowli krów mlecznych w miejscowości Kadzie”, gmina Małdyty:

1. Brak jednoznacznego określenia i uzasadnienia, czy instalacja do produkcji biogazu będzie stanowiła instalację do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2023 r., poz. 1436 ze zm.). Autor raportu na str. 6 dokonał kwalifikacji przedsięwzięcia m.in. do grupy przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko na podstawie § 2 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Zgodnie z powyższym przepisem, do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się „Instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach odpadów inne niż wymienione w pkt 41 i 46, w tym składowiska odpadów inne niż wymienione w pkt 41, mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 t na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25 000 t, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389, z późn. zm.)”. Następnie na str. 17 raportu wskazano, że dopuszcza się zmianę podanych rodzajów substratów przy zachowaniu kwalifikowania

wytwarzanego biogazu jako biogaz rolniczy w rozumieniu art. 2 pkt 2 ww. ustawy o odnawialnych źródłach energii. Powyższe informacje przedstawione w raporcie są sprzeczne.

2. Nie przeanalizowano dostatecznie kwestii dopuszczenia zmiany rodzajów substratów kierowanych do instalacji biogazowni. Zgodnie z art. 86 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r., poz. 1112 tj.) decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji oraz wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1 ww. ustawy. W związku z powyższym, w przypadku zmiany rodzajów substratów kierowanych do instalacji biogazowni aby możliwe było uzyskanie pozwolenia zintegrowanego, konieczne może okazać się uzyskanie w tym przypadku zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.
3. Na str. 9 raportu wskazano, że wytworzony biometan będzie dostarczany do sieci gazowej lub skraplany. Brak jest jednak informacji czy zostały sprawdzone przez inwestora możliwości techniczne podłączenia do sieci gazowej? W przypadku skraplania biometanu nie opisano szczegółowo warunków jego magazynowania i dystrybucji.
4. Na str. 21 raportu przedstawiono sposób składowania/magazynowania substratów przed procesem fermentacji. Nie opisano jednak silosów na substraty stałe, w szczególności z czego będą wykonane (np. betonowe), jaka będzie ich powierzchnia, czy będą zadaszane.
5. Na str. 21 raportu wskazano, że do instalacji biogazowni będą trafiały m.in. produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego niewymagające higienizacji – poddane będą pasteryzacji lub sterylizacji na terenie zakładu z którego zostały odebrane. Nie wskazano czy powyższe zostanie potwierdzone np. stosownym dokumentem, aby inwestor miał pewność że pasteryzacja/sterylizacja została przeprowadzona?
6. Na str. 22 raportu podano informację, że w przypadku zastosowania zbiornika buforowego (fermentacji wstępnej) etap hydrolizy będzie zachodził w tym zbiorniku. Z załączonego schematu na str. 13 raportu, tut. Organ nie jest w stanie ustalić który to zbiornik/zbiorniki. Ponadto w raporcie powinno być stosowane jednolite nazewnictwo dla danego elementu instalacji, aby nie było wątpliwości w tej kwestii.
7. Nie przedstawiono szczegółowych i jednoznacznych informacji dotyczących magazynowania i wykorzystania pofermentu. Na str. 23 raportu podano, że poferment będzie magazynowany wewnątrz zbiorników: magazynowanego pofermentacyjnego i zbiorników magazynowych. Brakuje szczegółowego opisu tych zbiorników z odniesieniem się do schematu na str. 13. Ponadto podano informację, że poferment będzie poddawany procesowi separacji w celu wydzielenia z niego frakcji stałej i płynnej, natomiast nie przedstawiono szczegółowego dalszego sposobu postępowania z daną frakcją.
8. W nawiązaniu do powyższego oraz informacji o wykorzystaniu pofermentu jako nawozu, nie wykazano, że wnioskodawca jest w stanie zmagazynować poferment w okresie, kiedy nie ma możliwości wykorzystania go do nawożenia (w zależności od rodzaju nawozów i rodzaju gruntów nawet do ok. 5 miesięcy). W celu zagospodarowania pofermentu poprzez nawożenie należy dysponować odpowiednim arealem.
9. Brak szczegółowego opisu magazynowania wytworzonego biogazu. Informacje przedstawione na ten temat na str. 23 nie są zrozumiałe, np. czy biogaz będzie

- przechowywany we wszystkich zbiornikach fermentacyjnych czy tylko w zbiornikach fermentacji wtórnej.
10. Na rysunku 5 na str. 20 raportu przedstawiona została płyta składowania pofermentu. W pozostałych miejscach raportu nie ma takiej informacji.
 11. W raporcie dokonano stosownych wyliczeń w zakresie maksymalnej możliwej obsady poszczególnych budynków inwentarskich. Na str. 34 raportu dokonano ww. obliczeń dla budynku bukaciarni od 6 miesięcy do 22 miesięcy – budynek nr 13. Na wstępie podano informację, że podzielony jest on na 33 kojce grupowe z czego 18 dla grup wiekowych powyżej roku, a 15 dla byków poniżej roku. Do obliczeń przedstawionych w dalszej części przyjęto natomiast 11 kójców dla byków poniżej roku zamiast 15. Brakuje wyjaśnienia co oznacza wskazana w raporcie powierzchnia spacerowa czynna i czasowa?
 12. W raporcie brakuje informacji dotyczących sztuk padłych, jak np. szacowana liczba czy sposób postępowania z nimi.
 13. Na str. 32 raportu w akapicie 2 podano informację „Cielęta przebywają w tym budynku cały okres odpoju mlekiem zastępczym (...)”. Brakuje wyjaśnienia co dokładnie oznacza określenie „mlekiem zastępczym” i co się dzieje z mlekiem od krów bezpośrednio po wycieleniu i od krów leczonych, np. antybiotykiem.
 14. W raporcie całkowicie pominięto kwestie ilości, magazynowania/przechowywania i dystrybucji mleka, w tym potencjalnych odbiorców.
 15. Z przedstawionego raportu wynika, że na terenie zakładu nie będą powstawały ścieki przemysłowe. Odcieki z magazynowania surowców czy mycia naczepek będą zwracane do biogazowni. W raporcie zabrakło informacji na temat czyszczenia i dezynfekcji budynków inwentarskich i urządzeń do udoju, a także w przypadku własnego ujęcia wody i jej uzdatniania np. w stacji uzdatniania, również możliwych ścieków z płukania filtrów i zbiorników.
 16. Na str. 147 raportu w tabeli 34 przedstawiono zapotrzebowanie na wodę. Odnosi się ono jednak jedynie do zużycia na potrzeby socjalno-bytowe i pojenia zwierząt. Brakuje informacji dotyczącej wody wykorzystywanej do mycia pojazdów/naczepek dowożących surowce, zakładanego początkowo uwodnienia wsadu, mycia budynków inwentarskich i powiązanych urządzeń. Wyjaśnienia wymaga również kwestia założonej ilości zwierząt do pojenia oraz przyjętych do obliczeń przeciętnych norm zużycia wody dla obiektów inwentarskich drobnotowarowych – zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 14 stycznia 2002 r. w sprawie określenia przeciętnych norm zużycia wody.
W nawiązaniu do powyższego, brakuje dokładnego przedstawienia zapotrzebowania na wodę dla całego zakładu (z podziałem na poszczególne cele) oraz odniesienia się do możliwości poboru wskazanej ilości wody z wodociągu bądź w przypadku poboru wody z własnego ujęcia – zasobów wód podziemnych.
 17. W tabeli 37 na str. 152 wskazano rodzaje odpadów przewidzianych do wytwarzania w wyniku funkcjonowania zakładu. W wykazie tym nie zawarto rodzajów odpadów odnoszących się do powstającego pofermentu. Autor raportu podał informację o nawozowym wykorzystaniu pofermentu, ale wymaga to uzyskania stosownych decyzji. Brakuje informacji jak będzie traktowany poferment do chwili uzyskania stosownej decyzji bądź w momencie nie uzyskania decyzji pozytywnej?
 18. W raporcie całkowicie brakuje informacji na temat wytwarzanego obornika i gnojowicy – ilości, miejsca i sposobu przechowywania (powierzchnia/pojemność).
 19. Brakuje szczegółowej oceny ryzyka wystąpienia poważnych awarii oraz wskazania rodzaju i ilości substancji niebezpiecznych mogących znajdować się na terenie

- zakładu i porównania ich z zapisami rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej. Autor raportu bardzo pobieżnie odniósł się do tego zagadnienia. Na terenie zakładu będą znajdowały się substancje łatwopalne i wybuchowe.
20. Brakuje informacji dotyczącej mocy cieplnej planowanych do zainstalowania pochodni, która musi zapewnić możliwość spalania nadmiaru biogazu w sytuacji, gdy nie będzie mógł być przetworzony na biometan i wtłoczony do sieci lub skroplony lub spalony w module kogeneracyjnym – awaria silników bądź prace serwisowe.
21. Niejasny jest sposób wyliczenia emisji zanieczyszczeń z emitorów modelujących ruch pojazdów ciężarowych, osobowych i sprzętu samojezdnego E31-E38 w podziale na dzień i noc.
22. Brakuje jednoznacznego wskazania danych dotyczących:
- Emitora E24 - Inna wartość NO_2 w programie, a inna wyliczona i wskazana w tabeli 21 na str. 89.
 - Emitora E17 – Inne wartości zanieczyszczeń wyliczone i wskazane na str. 85, a inne wprowadzone do programu ZANAT.
 - Emitora E41 – wyliczona wartość H_2S nie stanowi zakładanych 5% wartości amoniaku.
 - Emitora E48 – do programu wprowadzono inne wartości NH_3 i H_2S niż wyliczone w tabeli 14 na str. 94 raportu.
23. Aktualnie nie jest możliwe, by jednoznacznie stwierdzić, czy realizacja inwestycji nie spowoduje przekroczeń wartości odniesienia substancji w powietrzu uśrednionej dla jednej godziny. Z uwagi na znaczącą wartość częstości przekroczeń na poziomie 0,199 % dla zanieczyszczeń gazowych w postaci NH_3 , H_2S i NO_2 , należałoby zmniejszyć przyjęty do obliczeń rozprzestrzeniania emisji zanieczyszczeń krok siatki do 20 m w kierunku X i 20 m w kierunku Y oraz przedstawić izolinie częstości przekroczeń dla poszczególnych zanieczyszczeń.
Konieczne jest dołączenie do wyników rozprzestrzeniania emisji zanieczyszczeń w powietrzu obliczeń opadu pyłu zgodnie z metodyką referencyjną.
24. Błędnie wyliczono emisję amoniaku i siarkowodoru z płyty obornikowej (str. 92). Prawdopodobnie nie uwzględniono we wzorze współczynnika emisji z płyty „n”.
25. W przedstawionej analizie BAT w pkt 32 wspomina się o „prowadzeniu operacji zgniatania, rozdrabniania i przesiewania na obszarach wyposażonych w wyciągowe systemy wentylacyjne połączone ze sprzętem ograniczania emisji podczas obsługi materiałów, mogących generować emisje do powietrza”. Brak jest jednak wskazania planowanych do zastosowania technik oczyszczania gazów odlotowych i ograniczania zanieczyszczeń jak odory, pył, LZO.
26. Brakuje informacji czy kotły na biogaz o mocy 1,5 MW, o których mowa na str. 41 dokumentacji to kotły szczytowe.
27. Art. 66 ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 tj.) wskazuje, że jeżeli planowane przedsięwzięcie jest związane z użyciem instalacji objętej obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać porównanie proponowanej techniki z najlepszymi dostępnymi

technikami. W raporcie nie przeprowadzono szczegółowej i rzetelnej analizy spełniania przez instalację wymagań najlepszych dostępnych technik określonych w konkluzjach (odniesienia do konkretnych BAT według przyjętej w konkluzjach numeracji):

- z dnia 10 sierpnia 2018 r. dotyczących najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do przetwarzania odpadów.
- z dnia 11 grudnia 2023 r. dotyczących najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do rzeźni oraz sektorów przetwórstwa produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i/lub jadalnych produktów ubocznych.

W zakresie emisji do powietrza należałoby w szczególności:

- zwrócić uwagę na BAT 34 (konkluzje na przetwarzanie odpadów), który stanowi, że aby ograniczyć emisje zorganizowane pyłu, związków organicznych oraz związków zapachowych, w tym H₂S i NH₃ do powietrza, w ramach BAT należy stosować jedną ze wskazanych w BAT 34 technik lub ich kombinację oraz wskazać poziomy emisji powiązane z *najlepszymi dostępnymi technikami* (BAT-AEL). Jego dotrzymanie to podstawowy warunek przestrzegania wymagań Konkluzji,
- w ramach BAT określonych Decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2018/1147 z 10.08.2018 r. ustanawiającą konkluzje dotyczące *najlepszych dostępnych technik* (BAT) w odniesieniu do przetwarzania odpadów, należy monitorować emisje zorganizowane do powietrza co najmniej z częstotliwością podaną w BAT 8 i zgodnie z normami EN. W przedłożonym raporcie nie odniesiono się do badań siarkowodoru oraz amoniaku (lub zamłnienie odorów),
- biorąc pod uwagę procesy oczyszczania, osuszania i sprężania białego oraz oczyszczania powietrza procesowego, które będą prowadzone na terenie planowanego zakładu, przeanalizowania wymaga kwestia odorów, również pod kątem spełnienia konkluzji BAT.

Biorąc pod uwagę oddalenie projektowanego zakładu od najbliższych położonych obiektów wrażliwych tj. ok. 210 m od zabudowy zagrodowej należy stwierdzić, że niewątpliwie istnieje ryzyko odczuwania uciążliwości zapachowych przez jej mieszkańców. Pomimo, że w aktualnie obowiązującym stanie prawnym nie zostały określone dopuszczalne częstotliwości przekroczeń występowania stężeń maksymalnych dla odorów, a także nie została opublikowana metodyka dla określenia rozprzestrzeniania się odorów w powietrzu ani normy stężeń dopuszczalnych, tak bliskie sąsiedztwo przedsięwzięcia polegającego na budowie zakładu biometanowni i zespołu budynków inwentarskich do hodowli krów mlecznych będzie powodowało uciążliwości zapachowe dla mieszkańców. Dodać należy, że skala planowanego przedsięwzięcia nie jest akceptowana przez lokalną społeczność ze względu na możliwe występowanie ww. uciążliwości. Pomimo, że nie zostało do tej pory wydane odpowiednie rozporządzenie w tym zakresie, nie oznacza że emisja substancji złośliwych do powietrza może zachodzić w sposób nieograniczony, a każdy poziom oddziaływania na stan zapachowej jakości powietrza jest dopuszczalny. Należy mieć na uwadze że właściciel nieruchomości powinien przy wykonywaniu swego prawa powstrzymać się od działań, które by zakłócały korzystanie z nieruchomości sąsiednich ponad przeciętną miarę, wynikającą ze społeczno-gospodarczego przeznaczenia nieruchomości i stosunków miejscowych (art. 144 KC).

Należy także zaznaczyć, że zgodnie z art. 86 ustawy o oś, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych

decyzji oraz wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1 ww. ustawy. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organ wydający decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1, co do wszystkich postanowień w niej zawartych. Takie stanowisko prezentowane jest również w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego (NSA sygn. akt II OSK 821/08 (dostępne na <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>), w którym Naczelny Sąd Administracyjny stanął na stanowisku, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma charakter sui generis "rozstrzygnięcia wstępnego" względem przyszłego zezwolenia na realizację konkretnego przedsięwzięcia i pełni względem niego w istocie funkcję prejudycjalną. Należy zatem pamiętać, że określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach "środowiskowe warunki realizacji przedsięwzięcia" nie mogą być na dalszych etapach procesu inwestycyjnego modyfikowane.

Z upoważnienia
Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego
Bogdan Melna

Dyrektor Departamentu Ochrony Środowiska

Otrzymała:

1. Wójt Gminy Mielżyty – ePUAP
2. *AN*

18-11-2024 170
88805
Podpis

Olsztyn, 18 listopada 2024 r.

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W OLSZTYNIE**

WOOS.4221.72.2024.NS.8

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) oraz art. 77 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112), a także § 2 ust. 1 pkt 47 i 51 lit. b oraz § 3 ust. 1 pkt 37 lit. b, pkt 47 oraz pkt 54 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839, z późn. zm.), nawiązując do pisma Wójta Gminy Małdyty z 14 sierpnia 2024 r., znak: GKMiR.6220.02.2024, po przeanalizowaniu wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, złożonego przez Inwestora – BIOLNG FARM Sp. z o.o.,

Postanawiam

odmówić uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia p.n. „Budowa biometanowni i zespołu budynków inwentarskich do hodowli krów mlecznych w miejscowości Kadzie”, w m. Połowite, gmina Małdyty, na terenie działki o nr ew. 52 obręb Kadzie, powiat ostródzki, województwo warmińsko – mazurskie.

UZASADNIENIE

Przedmiotowa inwestycja polegająca na budowie biometanowni oraz zespołu budynków inwentarskich do hodowli bydła o obsadzie maksymalnej możliwej wynoszącej 6889,98 DJP, zgodnie z § 2 ust.1 pkt 47 i pkt 51 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839, z późn. zm.), kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Ponadto planowane przedsięwzięcia zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 37 lit. b, pkt 47 oraz pkt 54 lit. b powyższego rozporządzenia kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Zgodnie z art. 71 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112) - dalej ustawa ooś, uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, a właściwym do jej wydania, w myśl art. 75 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy, jest wójt, burmistrz lub prezydent miasta – w przedmiotowej sprawie Wójt Gminy Małdyty.

W związku z powyższym, Inwestor – BIOLNG FARM Sp. z o.o., wystąpił wnioskiem (data wpływu do Urzędu Gminy w Małdytach: 15.07.2024 r.) do Wójta Gminy Małdyty, o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Wójt Gminy Małdyty pismem z dnia 14 sierpnia 2024 r., znak: GKMiR.6220.02.2024, zgodnie z art. 77 ust. 1 ww. ustawy ooś, wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie (RDOŚ w Olsztynie) o uzgodnienie warunków realizacji przedmiotowej inwestycji. Do wniosku dołączono *Raport o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia p.n. Budowa biometanowni i zespołu budynków inwentarskich do hodowli krów*

mlecznych w miejscowości Kadzie, wykonany w lipcu 2024 r. przez Pana Daniela Konopackiego, Profesjonalne doradztwo w ochronie środowiska.

Zgodnie z informacją przedstawioną przez Wójta Gminy Małdyty teren, na którym planowane jest przedsięwzięcie nie jest objęty zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Przedmiotowe przedsięwzięcie realizowane będzie na części działki nr 52, obręb Kadzie, gmina Małdyty, powiat ostródzki, województwo warmińsko – mazurskie. Zamierzenie polega na budowie biometanowni o mocy elektrycznej zainstalowanej do około 5,0 MW, mocy cieplnej zainstalowanej do około 6,25 MW i strumieniu biometanu do 3200 Nm³/h. Na terenie przedsięwzięcia będzie prowadzona produkcja biogazu w wyniku beztlenowej, mokrej fermentacji metanowej surowców rolniczych, odpadów biodegradowalnych oraz produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego. Ponadto znajdują się węzły produkcji biometanu i bio-CO₂ z części wytworzonego biogazu. Wyprodukowany z biogazu rolniczego biometan będzie dostarczany do sieci gazowej lub skraplany (bio-LNG). Wytworzony bio-CO₂ opcjonalnie może także podlegać skropleniu do produktu handlowego lub być wypuszczany do atmosfery jako tzw. OFF-gaz. W ramach inwestycji planowana jest także budowa zespołu budynków inwentarskich do hodowli krów mlecznych w ilości 2433 szt. wraz z odchowem jałówek, cieląt i byków. Łącznie przewiduje się hodowlę około 6600 szt. zwierząt (4744,2 DJP). Maksymalna możliwa obsada projektowanych budynków inwentarskich wyniesie 9541 szt. tj. 6889,98 DJP.

Bezpośrednie otoczenie terenu analizowanego przedsięwzięcia przedstawia się następująco:

- od północy do granicy terenu przedsięwzięcia przylegają tereny rolnicze, wykorzystywane rolniczo; pas tych terenów ma szerokość około 770 m; w tej odległości znajduje się granica zabudowy zagrodowej miejscowości Kreki;
- od wschodu do granicy terenu przedsięwzięcia przylega droga gminna, z której będzie następował wjazd na teren przedsięwzięcia; za drogą znajdują się tereny zielone oraz tereny rolnicze, wykorzystywane rolniczo; w obrębie tych terenów miejscami znajdują się pojedyncze zespoły zabudowy zagrodowej;
- od południa do granicy terenu przedsięwzięcia przylegają tereny rolnicze, wykorzystywane rolniczo (część znajduje się w obrębie działki nr 52); pas tych terenów ma szerokość około 120÷150 m; w tej odległości znajduje się droga gminna, za którą znajdują się dalsze tereny rolnicze, wykorzystywane rolniczo, i tereny zielone; w odległości około 260 m na południowy-wschód od granicy terenu przedsięwzięcia znajduje się granica terenów zabudowy zagrodowej miejscowości Wielki Dwór;
- od zachodu do granicy terenu przedsięwzięcia przylegają tereny rolnicze, wykorzystywane rolniczo; pas tych terenów ma szerokość około 560 m; w tej odległości znajduje się granica zabudowy zagrodowej miejscowości Koszajny.

Najbliższe terenu podlegające ochronie akustycznej znajdują się:

- na południe od terenu przedsięwzięcia, w odległości około 210 m – tereny zabudowy zagrodowej;
- na południowy - wschód od terenu przedsięwzięcia, w odległości około 350 m – tereny zabudowy zagrodowej lub mieszkaniowo – usługowej;
- na wschód od terenu przedsięwzięcia, w odległości około 400 m - terenu zabudowy zagrodowej lub mieszkaniowo – usługowej.

Przedmiotowe przedsięwzięcie będzie pracować w sposób ciągły, tj. 24 godziny na dobę, 7 dni w tygodniu (365 dni w roku).

Planowana inwestycja zalicza się do instalacji o której mowa w art. 201 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2024 r. poz. 54, z późn. zm.), tj. której funkcjonowanie, ze względu na rodzaj i skalę prowadzonej w niej działalności, może powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości i wymaga uzyskania pozwolenia zintegrowanego. Podkreślenia wymaga fakt, że inwestycję o tak dużej skali zamierza zlokalizować się w sąsiedztwie istniejącej zabudowy mieszkaniowej.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na lokalizację planowanej hodowli bydła oraz biogazowni względem zabudowy mieszkaniowej. Najbliższy budynek mieszkalny znajduje się w odległości ok. 210 m, kolejny ok. 350 m. Zwrócić uwagę należy na skalę przedsięwzięcia - maksymalna możliwa obsada planowanej hodowli to 6889,98 DJP. Tego typu inwestycje o obsadzie powyżej 210 DJP, tj. mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, jak już sama

nazwa wskazuje zawsze oddziaływają na środowisko i powinny być lokowane na terenach z dala od zabudowań zamieszkałych przez ludzi. Jak sam Inwestor wskazał, w celu wyboru wariantu realizacji inwestycji najkorzystniejszego z punktu widzenia interesów ochrony środowiska oraz interesów lokalnej ludności, przeanalizowano kilka możliwych rozwiązań lokalizacyjnych, technologicznych oraz organizacyjnych planowanej biometanowni i obiektu inwentarskiego. Określając lokalizację biometanowni uwzględniono możliwość pozyskania od lokalnych rolników/przedsiębiorców surowców/substratów do procesu zbiogazowania. Bardzo ważnym czynnikiem wpływającym na wybór lokalizacji jest bliskie sąsiedztwo z dostawcami surowców do wytwarzania biogazu oraz możliwość zagospodarowania lokalnie masy pofermentacyjnej przez miejscowych rolników/przedsiębiorców. Inwestor powinien więc kierować się nie tylko swoim interesem ale także dobrem ludzi zamieszkujących w sąsiedztwie. W raporcie wskazano, że zaplanowana odległość od zabudowań jest duża i był to jeden z czynników jakim kierowano się przy wyborze działki nr 52, obręb Kadzie, do realizacji tej inwestycji. Jednakże zdaniem tutejszego organu odległość ok. 210 m tak dużej przemysłowej hodowli zwierząt od budynków mieszkalnych nie jest duża. Inwestor powinien ponownie przeanalizować warianty przedmiotowego zamierzenia i znaleźć takie rozwiązanie, w którym planowana inwestycja będzie znajdowała się w takiej odległości od budynków mieszkalnych, aby nie pogarszać jakości życia ludzi tam zamieszkujących. Na uwagę zasługuje także fakt, że planując przedmiotowe zamierzenie całkowicie odwrócony został sens tworzenia biogazowni. Inwestor planując budowę biogazowni, na jej potrzeby chce stworzyć ogromną hodowlę krów. W raporcie wskazano, że analizując warianty przedsięwzięcia uwzględniono możliwość pozyskania od lokalnych rolników/przedsiębiorców surowców/substratów do procesu zbiogazowania. Jednakże w tym przypadku głównym dostawcą produktów do biogazowni nie będą lokalni rolnicy, a stworzona przez Inwestora przemysłowa hodowla zwierząt w maksymalnej możliwej obsadzie ok. 9541 szt. zwierząt. Już sama budowa hodowli bydła o tak dużej skali, w tak bliskiej odległości od zabudowy nie powinna być realizowana. Natomiast w tym przypadku przy powyższej hodowli funkcjonować będzie dodatkowo biometanownia, która również bez wątpienia nie będzie obojętna dla środowiska i ludzi.

Zważywszy na to, że zaplanowana przez Inwestora obsada zwierząt ok. 9541 szt. kwalifikuje planowane przedsięwzięcie do mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, wybierając lokalizację pod tego typu inwestycję w szczególności wzięć należało pod uwagę jej usytuowanie względem budynków mieszkalnych, bowiem jest powszechnie wiadomym, że tego typu działalność jest źródłem emisji związków złoonych do powietrza. Realizacja wnioskowanej inwestycji z pewnością zmieni i pogorszy obecne warunki użytkowania terenów sąsiednich w zakresie sanitarnym. Odory mogą mieć negatywny wpływ na zdrowie człowieka. Jest to bowiem mieszanina związków chemicznych, które mogą powodować podrażnienia błon śluzowych oczu, nosa i gardła, duszności, ból głowy, nudności, a w znacznym stężeniu zatrucia organizmu człowieka. Jednakże wciąż do końca nie wyjaśniono mechanizmu oddziaływania odorów na zdrowie człowieka, zwłaszcza długotrwałego oddziaływania. Niniejsze należy mieć więc na uwadze przy lokalizowaniu hodowli zwierząt, aby nie narażać ludzi na negatywne oddziaływania tego typu działalności. Do najbardziej uciążliwych i jednocześnie najpowszechniej występujących źródeł emisji odorów należą m.in. produkcja rolna, w tym w szczególności zwierzęca - duże fermy produkcyjne. Występowanie uciążliwości zapachowych w przypadku hodowli zwierząt nie jest sporadyczne czy okresowe, a wręcz częste.

Należy przy tym wspomnieć, że opracowywany Projekt ustawy o *minimalnej odległości dla planowanego przedsięwzięcia sektora rolnictwa, którego funkcjonowanie może wiązać się z ryzykiem powstawania uciążliwości zapachowej*, miał na celu wskazanie minimalnej odległości, którą będzie trzeba zachować w przypadku realizacji instalacji, które mogą być źródłem emisji złoonych do powietrza (w tym instalacji do chowu i hodowli zwierząt), m.in. względem budynków mieszkalnych. W uzasadnieniu do niniejszego Projektu wskazano, że zgodnie z przeprowadzonym w 2015 r. na zlecenie Ministerstwa Środowiska badaniem pt. *„Badanie świadomości i zachowań ekologicznych mieszkańców Polski”* w zakresie uciążliwości zapachowej połowa Polaków postrzegala tzw. odór jako poważny problem w naszym kraju. Wskazano również, że o potrzebie ustanowienia prawa umożliwiającego kontrolę i ograniczanie uciążliwości zapachowej może świadczyć fakt, iż około połowa skarg, petycji, uwag dotyczących zanieczyszczenia powietrza to ciągle problemy związane z uciążliwością zapachową. Najbardziej istotne wydają się zagadnienia uciążliwości zapachowej związane z dużymi obiektami produkcji zwierzęcej. W ww. projekcie

wskazano, że minimalna odległość w przypadku planowanych hodowli zwierząt w liczbie większej niż 500 DJP wyznacza się w następujący sposób: minimalna odległość = 500 m. Biorąc powyższe pod uwagę ustalając lokalizację planowanego przedsięwzięcia z wykorzystaniem np. założeń niniejszego Projektu, odległość ta od najbliższych zabudowań nie powinna być więc mniejsza niż 500 m.

Powyższe można potraktować jedynie jako pomocniczą wskazówkę przy lokalizacji obiektów inwentarskich. W chwili obecnej brak jest bowiem przepisów prawnych określających wartości odniesienia substancji zapachowych w powietrzu i metody oceny zapachowej jakości powietrza, przez co oddziaływanie hodowli zwierząt ocenia się na podstawie rozprzestrzeniania się w powietrzu zanieczyszczeń, dla których określone zostały wartości odniesienia lub dopuszczalne poziomy substancji w powietrzu (amoniak, siarkowodor), zgodnie z referencyjną metodyką modelowania poziomów substancji w powietrzu, określoną w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r. Nr 16 poz. 87). Przeprowadzona w raporcie o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko analiza, w zakresie emisji zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego z planowanych obiektów inwentarskich oraz planowanej biometanowni wskazuje, że emisja amoniaku i siarkowodoru nie będą przekraczać dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu dla obszarów poza terenem inwestycji, określonych w ww. rozporządzeniu w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu. Jednakże zgodnie z Kodeksem Przeciwdziałania Uciążliwości Zapachowej z 11 lipca 2016 r., opublikowanym przez Ministerstwo Środowiska, przy ustalaniu wartości odniesienia tych substancji nie uwzględniono ich uciążliwości złownnych. W celu ochrony przed uciążliwością zapachową wartości wielu substancji powinny być zasadniczo mniejsze. Co prawda kwestie odorowe nie są prawnie uregulowane, to jednak zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku..., tutejszy organ analizując wpływ inwestycji na środowisko, zobowiązany jest do przeanalizowania jej oddziaływania na zdrowie ludzi. Zauważyć jednak należy, że powyżej przywołany art. 62 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku..., nie odwołuje się do obowiązujących, dopuszczalnych norm – substancji szkodzących środowisku, lecz nakazuje ogólną ocenę wpływu inwestycji na zdrowie ludzi i warunki ich życia. W procedurze oceny oddziaływania na środowisko konieczne jest więc dokonanie analizy ogólnego oddziaływania przedsięwzięcia na zdrowie człowieka, co oznacza konieczność brania pod uwagę zarówno czynników negatywnych, mających normy określone przepisami, jak też tych, które nie zostały sparametryzowane. W związku z powyższym zdaniem tutejszego organu nieprzekroczenie przez planowaną hodowlę zwierząt norm emisji określonych w obowiązujących przepisach prawa, nie gwarantuje wystąpienia negatywnych skutków wynikających z uciążliwości zapachowej, dla zdrowia ludzi zamieszkałych sąsiedztwie planowanych obiektów.

Mając na uwadze skalę przedsięwzięcia i fakt jego lokalizacji w bliskiej odległości od budynków mieszkalnych należy uznać, że pomimo stosowania rozwiązań zaproponowanych przez Inwestora, warunki życia lokalnej społeczności i tak ulegną znacznemu pogorszeniu. Mimo braków raportu o oś Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie stwierdza, że informacje zawarte w treści dokumentu pozwalają wysnuć wnioski o wysokim prawdopodobieństwie negatywnego oddziaływania analizowanej inwestycji na ludzi, dlatego też odstąpiono od wzywania Inwestora o wyjaśnienia, co prowadziłoby do nieuzasadnionego przedłużania postępowania.

Istotą procedury oceny oddziaływania na środowisko, jako instrumentu prewencyjnego, jest przewidywanie potencjalnych zagrożeń jeszcze na etapie planowania inwestycji, które mogą wywierać znaczący wpływ na środowisko, a następnie przeciwdziałanie im lub ich ograniczanie. Biorąc więc pod uwagę art. 12 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024r. poz. 572), który obliguje organy administracji publicznej do wnikliwego działania, jak również ze względu na to, że realizacja planowanego przedsięwzięcia z bardzo dużym prawdopodobieństwem przyczyni się do pogorszenia warunków sanitarno-higienicznych na danym obszarze, a w konsekwencji może spowodować znaczne pogorszenie warunków zdrowotnych ludzi przebywających w otoczeniu planowanej inwestycji, tutejszy organ uznał o odmowie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia we wnioskowanym wariantcie.

Ponadto mając na uwadze powyższe oraz fakt, że ludzie przebywający w tak bliskiej odległości od budynków inwentarskich, będą w sposób ciągły narażeni na uciążliwości odorowe, których wpływ na człowieka nie został do końca rozpoznany, tutejszy organ jest zobowiązany do zastosowania zasady przezorności, zgodnie z którą powinien przewidzieć wszelkie następstwa

i skutki ingerencji w środowisko już na wczesnym etapie planowania inwestycji. W tym miejscu należy wskazać, że na płaszczyźnie ocen oddziaływania na środowisko praktycznym sposobem zastosowania zasady przezroczności powinna być odmowa wyrażenia zgody na realizację działań, których skutki są niepewne, niejasne, wątpliwe lub ryzykowne, a wszelkie wątpliwości rozstrzygać należy na korzyść środowiska (przyrody i ludzi). W związku z tym, RDOŚ w Olsztynie uznał, że wobec tak bliskiej lokalizacji zabudowy mieszkaniowej od planowanej inwestycji, nie ma możliwości określenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanej inwestycji, które z całą pewnością zabezpieczyłyby ludzi przed negatywnym wpływem odorów, a być może zanieczyszczeń mikrobiologicznych, na ich zdrowie. Emitowane odory oraz uciążliwości wynikające z samego funkcjonowania instalacji, jak np. wzmożony ruch pojazdów, z pewnością na wiele lat i w sposób trwały wpłynę na jakość życia i zdrowie ludzi.

Tutejszy organ, związany przedmiotem wniosku Wójta Gminy Małdyty z 14 sierpnia 2024 r., znak: GKMIR.6220.02.2024, dokonał oceny wpływu na środowisko wariantu wskazanego przez Inwestora do realizacji, niemniej jednak zauważyć należy, że stanowisko wyrażone przez tutejszy organ w niniejszym postanowieniu nie uniemożliwia Inwestorowi poszukiwania innego wariantu dla planowanego przedsięwzięcia, który będzie akceptowalny społecznie i spełniał wszystkie wymagania w zakresie ochrony środowiska.

Pouczenie

Zgodnie z art. 77 ust. 7 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112) na niniejsze postanowienie nie przysługuje zażalenie. Zgodnie z art. 142 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) postanowienie, na które nie służy zażalenie, strona może zaskarżyć tylko w odwołaniu od decyzji.

Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska w Olsztynie
Agata Moździerz
/podpis elektroniczny/

Otrzymują:

1. Wójt Gminy Małdyty - (doręczenie elektroniczne za pośrednictwem platformy ePUAP) – z prośbą o poinformowanie stron postępowania
 2. BIOLNG FARMS Sp. z o.o. – Inwestor
- aa

SPECJALISTA
S. Ombi
Natalia Sieniuc
16.11.2024r.

